

Groep 4, Dr van Hoogenhuyze Groep werd in 1916 opgericht in Utrecht. Jan Gaillard werd in januari 1931 groepsleider en hopman en werd bij zijn afscheid in 1937 benoemd tot Ere-groepsleider.

In 1940 had deze groep nog maar 2 voortrekkers maar toen Scouting in 1941 verboden werd, besloten een aantal oud verkenners een stam te vormen om daarmee de band te handhaven en ervoor te zorgen dat na de oorlog de groep weer door kon starten. Deze Stam heette "De Gelukszoekers" en werd opgericht op 2 april 1941. Oud hopman en Ere-groepsleider Gaillard werd de oubaas. Bij de Oubaas zat één van de voortrekkers, de joodse Rudi Simons Cohen, ondergedoken. Hij overleefde de oorlog.

Aan het begin van de oorlog werd veel gewandeld en gewatersport en de groep kwam samen bij de familie Couvret. De stamleden kwamen ook regelmatig bij hun Oubaas en ze mochten niet weten dat Rudy daar zat en hij zorgde er voor dat hij op die momenten niet aanwezig was.

Het werd tijdens de oorlog steeds lastiger om contact te houden, De leden moesten onderduiken of verdwenen naar Duitsland. Maar direct na de capitulatie kwam de een na de ander boven water en ze werden direct ingeschakeld bij de hulpdiensten of als tolk en koerier bij de Engelsen. In juni 1945 werd de troep weer op poten gezet.

In 1940 waren er nog maar twee voortrekkers, maar toen in 1941 de padvinderij verboden werd, kwam een aantal ex-verkenners bijeen en besloot een stam te vormen met het doel de band te handhaven om na de oorlog groep 4 weer op de oude voet voort te zetten. We vonden onze Ere-Groepsleider Gaillard bereid als Oubaas op te treden. Zo begonnen dus de ondergrondse activiteiten van de "Gelukszoekers". Er werd in 't begin, toen we nog buiten konden komen, veel gewandeld en gewatersport. We kwamen geregeld bijeen in het "Stamboucoirtje" bij de familie Couvret thuis.

Een enkele keer gingen we naar Ermelo, om onze Oubaas, die we hardnekkig Hopman bleven noemen, op te zoeken. We hebben hem verschillende malen de stuipen op het lijf gejaagd als we plotseling onaangekondigd uit het bos opdoken. Want Rudi Simons Cohen, die wij al lang doodwaanden, zat bij hem ondergedoken en datt mochten wij niet weten. Kwamen wij de voordeur in dan eclipseerde hij door de achterdeur of andersom.

Naarmate de oorlog duurde werd het contact moeilijker, de een na de ander moest onderduiken of verdween naar Duitsland.

Na de capitulatie kwam de één na de ander weer boven water. We werden direct ingeschakeld bij de hulpdiensten en werkten als tolk en koerier bij de Engelsen. Begin Juni zetten we de troep weer op poten.

In 1974 is de groep opgegaan in Scouting Utrecht Oost. Het groepshuis wordt overgenomen door de Wepadojeb.

Meer informatie

Jubileumkrant Dr van Hoogenhuyze Groep 1946 en 1966

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.